

Kol Soteh

כל סוטה

גליון מספר: 101 לתאריך: 11/11/2016

עלון בלתי תלוי מיסודו של משה בן-חיים ז"ל ודני נמלי ייבדל לחיים ארוכים

An independent magazine established by the late Moshe Ben-Chaim, RIP and Dani Namali, long may he live

כל סוטה שאת הבחירות

Magazine editor: David Ellman

עורך העיתון - דוד אלמן

ניתן להגיע לכל עלוני "כל סוטה" החל מהראשון ב- 5/11/1976 ועד היום, זאת על ידי לחיצה על הקישור בתחתית המלבן הירוק. ניתן גם לסרוק את הסמל משמאל באפליקציה מתאימה בנייד.

אתר ארכיון "כל סוטה"

"Kol Soteh" Archive site

<http://www.d-ellman.com/divrei/other/soteh.html>

אז מה יש לנו? השבוע ב"כל סוטה"

ארה"ב נוחרת!!

השבוע נצא סוף סוף מעבדות לחרות כאשר מהדורות החדשות ישחררו אותנו מהנחירות המתקיימות בארה"ב. קלינטון....טראמפ.... לנו יש את ריבלין!! רק דבר אחד יש לי לומר. הבזיון הזה שהילרי לא באה להפרד מהתומכים שלה, מראה על כך שאיננה מסוגלת לעמוד במצבי לחץ, ואם כך איננה מתאימה להיות הנשיאה של ארה"ב!!

אבל חשוב יותר!!!

מאחר ואיש לא התייחס לגליון ה-100 של "כל סוטה" - ימוספר גליון השבוע כגליון מספר 100 ב' וכך הלאה עד שתהיה תגובה כלשהי לגליון מיוחד זה!! הדבר יבוצע החל מיולי 2017 ויבוצע רטרואקטיבית מנובמבר 2016. ויפה שעה אחת קודם!! (על פי שעון החורף כמובן)

ובחדשות

"תאגיד התקשורת....בלה....בלה....בלה...." , "תאגיד המים....בלה....בלה....בלה...." תגיד, מה זה בכלל "תאגיד"?

ומה בבית?

מכירים את השיר של שושנה דמארי?
"יושבת אני ותופרת, הים לא יחדל מנהום, אני את פניך זוכרת, כאילו היה זה היום"
לפני שבוע הצטרפתי לקורס רקמה בתל חי עם עוד 25 סבתות וכרגע זה המצב....

לקישור כלשהו יש להשתמש בכתובת: telcomm@kfar-hanassi.org.il

For any contact use the address: telcomm@kfar-hanassi.org.il

פרורים מהאסלה

פרור א: הקרב הגדול עומד בפני הכרעה!!

קלינטון וטראמפ? מה פתאום?! אני מדבר על הקונפליקט הניצחי בין המרמיט והווג'ימייט. Marmite vs Vegemite

יודע כל בר דעת ובר טעם שהמרמיט הוא התשובה לכל תחלואינו לעומת הווג'ימייט שהוא סה"כ נסיון עלוב של האי ההוא (אוסטרליה) להכנס לעולם הקולינרי. סיכויים אין להם וסה"כ הם רק מעלים את ייבו של המרמיט. ועל כן, הבחירות שתתקיימנה בקרוב תכרענה את הנושא אחת ולתמיד. כולנו נוהרים באוטובוסים להצביע. כל זאת על פי הסיסמה הידוע: "הצביעו ותוצבעו!" נצח המרמיט לא ישקר! או כפאראפראזה על דברי מוסי ז"ל: "הצבא צועד על קיבתו והשומר על מרמיטו" ויפה שעה אחת קודם!! ואמרו אמנו!!

פרור ב: הקרב "ההוא" כבר הוכרע!

אבל אם כבר שאלתם, אז כן! כנראה שדונאלד W.T.F. טראמפ הוא הנשיא הבא של ארה"ב.

פרור ג': ואצלנו?

החורף לא בא, החורף אפילו לא מטלפן !!

פרור ד': אחרון אחרון חביב אבל חשוב במיוחד!!

לא יודע אם ידעתם אבל יש לי כובע ולכובע שלי יש שלוש פינות. לא סיפור גדול אלא מאי, אם לא היו לו שלוש פינות, לא היה זה הכובע שלי!!!

("שתול" של "כל סוטה")

בזא אטמן

*** בסיום הקריאה, לא לשכוח להוריד את המיים! - תודה

Trump.....

param....

pam...

pam

Eiy!!!!.....

3/3 1/2

תמונה שווה 1000 מילים

A picture = 1000 words

ש י ר ת ה נ ו ע ר

שירה הנוער, שיר עתידנו
שיר התחדשות, בנין ועליה

ממצאים מדעיים...

בחוות ניסיונות שהתברכה בעבר בחדשנות מהותית
גילו החוקרים להפתעתם המוחלטת תגלית משמעותית!
"חיות המעבדה" שבעבר התנהלו למופת בשיוויון וחלוקה
שינו את עורן ומנהגן - אות מובהק לחידלון קרוב - ומצוקה
והפכו ליצור מסוכן ומוצץ דם - ובשפת הבוטניקה - עלוקה...

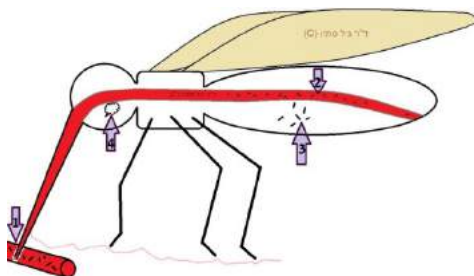
תמיהו המדענים: איך וכיצד חיה חברותית וידידותית לסביבה
עוברת מוטציה קיצונית שכזו, בלי להזיל ולו דמעה עצובה...
סימנים מקדימים אמנם הדליקו נורה אדומה פה ושם
אך ה"תצורה" הנוכחית חרגה מכול מקובל וידוע בעולם...

החוקרים ספקו כפיים די במבוכה
יומם וליל דיסקסו ביושבם על המדוכה
אחד טען: זה סימן מובהק לצוק העיתים
שני סבר: זה שלב הכרחי לפני תחיית המתים...
אחר נאנח והוסיף: איך לא הבחנו שמשוהו איום השתנה?
וכלם יחדיו הגיעו לאותה המסקנה!

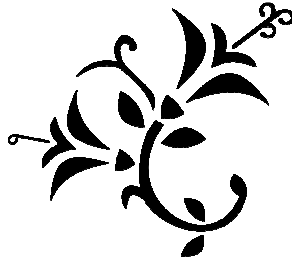
בוודאות גמורה שיש לנו פה עסק עם עלוקה!
המוצצת את דמו - של כול מי שאליו נדבקה...
כול יצור בקריבתה משמש עבודה פונדיקאי מתאים
למציצת לשדו עד אחרון התאים...
יהיה זה אפילו בשר מבשרה, כלומר אחד הצאצאים
לא מעיניינה "שבט אחים יחד מה טוב ומה נעים"...

אל העור החשוף היא שולחת חומר מרדים
המעוות את הכאב שחשים קורבנות נבגדים...
מערפלת בכחש כול סימן או רצון התנגדות
ונוהגת כלפי חוץ בארשת של תמימות
עד שהגוף כה חלש ולהגיב בכלל לא יכול
כי היא כבר הספיקה לרוקן ממנו הכול...

את הדיון המלומד סיכם אחד הדוברים באומרו:
אין ספק רבותיי וגבירותיי: הגולם קם על יוצרו!...

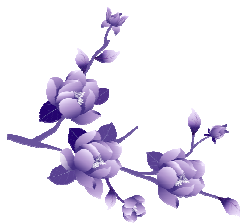
אמא בְּרָחָה מְלוּבְּלִין כְּאֶשֶׁר
צָרְחוֹת הַנְּאֻמָּנוֹת שֶׁל הָאִישׁ הַקָּטָן
עִם הַשָּׂפָם הַטָּרִיפוֹ עָלֶיהָ אֶת דַּעְתָּהּ
עַד שֶׁהִגִּיעָה לַמַּחְנֶה רַכּוּז שָׁם לְמַדָּה
אֵיפֹה נִגְמָר הָאָדָם וּמִתְחִיל הַכָּאֵב.

כְּאֶשֶׁר הָרוּסִים הִגִּיעוּ ,
נִמְלָטָה עִם אָחִיהָ לְאוֹזְבֵּיקְסְטָן
וְשָׁם אִישׁ קָטָן עִם שָׂפָם גָּדוֹל
דָּרַשׁ מֵהֶם נְאֻמָּנוֹת אוֹ לְמוֹת
וְלִכְּנֹן אָחִיהָ מֵת שָׁם מִחֶסֶר
נְאֻמָּנוֹת כְּרוֹנִי וּמִטְפוּס הַמַּעֲשִׂים.

כְּאֶשֶׁר הִגִּיעָה לְאַחֵר תְּלֵאוֹת רַבּוֹת
לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל נְאֻחָזָה בְּצַפְרָנִיָּה
בְּחַיִּים עֲצֻמָּם וְהִיָּתָה נְאֻמָּנָה
כָּל חַיָּיהָ כָּאֵן לְטָרוּף שֶׁהִגּוֹ עָלֶיהָ
וְלִכְּסֵי הָאֶפֶל שֶׁל חֲרָדוֹתֶיהָ
חֲסָרוֹת הַפֶּשֶׁר אֶדְ הַנִּדְאִיוֹת.

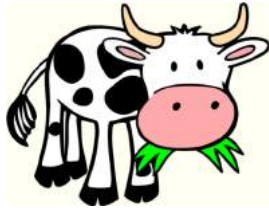
לְאַחֵר מוֹתָה גִּלִּיתִי שֶׁהִטְמִינָה סִפִּין
מִתַּחַת לְמִזְרָן מִטָּתָה בְּבֵית הַסֵּעוּדִי
וְהִבְנֵתִי שֶׁעַד יָמֶיהָ הָאֶחָדוֹנִים
נוֹתְרָה נְאֻמָּנָה לְחוּשׁ הַנִּרְדָּפוֹת
אוֹתוֹ חִלְקָה עִם בְּעָלֶי הַחַיִּים הַנִּזְעָרִים
שֶׁשָּׁכְנוּ מִתַּחַת לְרֹצָפָה .

בְּיָמִים הָאֶחָדוֹנִים
כְּאֶשֶׁר שָׁבוֹת וְעוֹלוֹת
צָרְחוֹת הַנְּאֻמָּנוֹת
מִמְרַקְעֵי הַטְּלוּזִיָּה
אֲנִי מְרַגֵּשׁ אֵיךְ
לֹאט
לֹאט
אֲנִי
הוֹפֵךְ
לְהִיוֹת
אֲמִי

חֲלִיבַת לֵילָה / דודו פלמה

זָכְרוֹן נִבְרָא מִבְּלִי מִשִּׁים,
פָּרָטִים סְמוּיִים מַעִין מַצְטָרְפִים
לְקוֹל מַצְטָעִפִים בְּרִיחַ נִצְרָבִים בְּחֹדְרֵי
לֵב וְאוֹבְדִים בְּכוֹר הַתּוֹךְ הַזָּמֵן

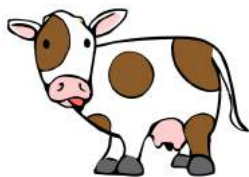

אוֹתוֹ לֵילָה אֶפֶל הָיָה וְחָם
אֲנִי וְאֲנִי בְּמִגְפִים שְׁחוּרִים
בְּבוֹר בֶּטוֹן מִבְּרִיק וּמִצְחָח
בְּאַשְׁמֶרֶת שְׁלִישִׁית שֶׁל הַלֵּילָה

עֲטִינִים תְּפוּחֵי חֵלֶב חָם נִטְעָנוּ
בְּקוֹלוֹת מְצִיצָה צוּרְמִים אֶל גְּבִיעֵי מִתְכַּת
וּפְרוֹת שְׁמֵנוֹת רָקְעוּ בְּרִגְלֵיהֶן וְחָרְבְּנוּ
בְּמִתִּינוֹת עַל יְדֵינוּ הַמוֹשְׁטוֹת

הִרְדִּיו נֶגֶן סוּלְטָנִס אוֹף סוּיִנֵּג וְהַגִּיטָרָה
שֶׁל מֶרֶק נוֹפֶלֶר הַתִּיפָחָה עִם הַתִּנִּים שֶׁהִתְגוֹדְדוּ
מִלֵּאֵי טִינָה כְּבוּשָׁה מַעֲבֵר לְגֹדֶר וְיִלְלוּ בְּגֵב מְקַמֵּר
לְהַפְחִיד יְלָדִים מִתְכַּרְבְּלִים בְּאִימָה בְּמִטָּתָם

בִּיוֹנִקְיָה עֵגְלִים רַכִּים רָעְדוּ מִפַּחַד
וַיִּחְלוּ אֶל חַיִּים אֱלִיאָס שְׂיָבוֹא לְהַרְגִיעַ
מַחִיזוֹת הַטָּרֶף הָאוֹרְבוֹת מַעֲבֵר לְגֹדֶר וַיִּסִּיר מִלֵּבָם
אֶת הָאִימָה בְּנִגְיָעוֹת יְדָיו הַמִּיבֹלוֹת וְהַרְפוֹת

עוֹד מַעֵט תְּבוֹא הַמִּשְׁאִית שֶׁל סוּלִימָן הָעֵגְלִים
יִשְׁלְכוּ עָלֶיהָ בְּמַהֲירוֹת וּבְנַחֲשׁוֹת
סוּלִימָן יִתְנִיעַ אֶת הַמִּשְׁאִית בִּיד קָשָׁה
וַיִּפְלִיג לְדֶרֶכּוֹ אֶל מַעֲבֵר לְשֹׁדֶרֶת הַבְּרוֹשִׁים

רַק הַפְּרוֹת שֶׁעָמְדוּ בְּחֹצֵר קוֹנְנוּ בְּחֶרֶדָה גְּדוֹלָה
כְּאִלּוּ בְּאֶמֶת הֵן יוֹדְעוֹת לֶאֱנֹחַ הֵם מוֹבְלִים

מדוע לא השתתפתי ב"פסטיבל רבין" / דוד אלמן

מקווה שיסלחו לי מראש על הכותרת אשר בוודאי תיגע בנקודות רגישות אצל אחדים מאתנו. אני מודע לכך היטב ולא לחינם השתמשתי בכותרת זו.

ידידי, אשר לא קבלתי אישורו להזכיר את שמו, השתמש פעם במושג "לונה-גז" בהתכוונו להילולה שנעשתה סביב נושא השואה, נושא כאוב וטעון במיוחד. בזמנו ראיתי זאת כחוסר טעם בולט במקרה הטוב. עברו שנים והיום אולי אני מבין לכוונתו שהרי העצרת למען רבין, איננה כשמה כלל אלא עוד מהלך פוליטי המתיימר לייצג צד מסויים במארג הפוליטי / אידאולוגי בארצנו.

למזלנו העלה ח"כ דוד ביטן, בלא יודעין, את הנושא לסדר היום כאשר הגדיר את רצח רבין כ-"לא רצח פוליטי". מדוע "למזלנו"? היות והעצרת הייתה בנויה כך שכולם היו מסכימים עם כולם, מזילים דמעה קולקטיבית וחוזרים הביתה עם הרגשה מרעננת ש-"עשינו את שלנו" - כלומר, "הראינו לימין מהיכן משתין הדג". היכן רבין בכל זה?? אולם לאחר האמירה של ביטן, עלו הנושאים האמיתיים לראש החדשות.

מי שהעלה את הנושא האמיתי היה דווקא הרב בני לאו, איש ימין, אשר אמר: "העצרת באה לומר לנו לעצור ולהיאבק ביחד נגד השנאה, נגד המסיתים ובעד ההכרה של השונה".

אני טוען שדברים אלה הם הם הבסיס לקיומנו כאן. אם לא נוכל לקבל את השונים שבתוכנו כיצד נקבל עם שלם שרוצה מדינה משלו? לצערי אני חש בצביעות מטרידה כאשר ישנם בתוכנו אלה שעושים רבות למען השלום עם הפלשתינים אך אינם מסוגלים לדבר עם השכן ממול!!

גם ראש המחנה הציוני, בוז'י, תרם לא מעט לבזיון בדברו בעיקר על האשמים ברצח רבין במקום לדבר על דרכו של האיש. האם באמת אצבע מאשימה תשנה את דרכו של מישהו? האם התכוון ראש האופוזיציה באמת להדגיש את מורשת רבין? אם לכך התכוון הרי שפיספס בגדול!

כבר עם העלאת נושא טכס האזכרה וחוסר התקציב עבורו, חשתי שמשהו כאן הולך להתפספס, וכפי שאני רואה את הדברים כיום, לצערי כך אמנם היה.

הלוואי וטעיתי אבל הביטוי "More of the same" מהדהד לי כל הזמן בראש...

לטעמי עדיין אפשר למנוע את מלחמת האחים שתלויה מעל צווארינו כחרב פיפיות עקב חוסר הנכונות של מנהיגינו מימין ומשמאל, להיות ממלכתיים במקום מפלגתיים. עלינו להיות מודעים לסכנה הנ"ל. לאחר מכן, גם לטפל בה.

לכל ישוב יש שם

החומר מובא בעיקר מ-"כוון חדש" - עלון וותיקי הגליל
עם המון תודה לארלה מיראון האחראית לפינה זו

והפעם הישוב: קיבוץ דן

מוצא השם: מקראי, לפי הכתוב בספר יהושוע פרק י"ט פסוק 16, התנחל שבט דן במישור החוף ליד יפו ועד רגלי הרי יהודה. מאוחר יותר עלה לצפון עמק החולה, כבש את העיר ליש והסב את שמה ל-"דן", שהייתה לעיר הצפונית ביותר (מכאן האמרה - "מדן ועד באר שבע"). מקום העיר דן היה בתל אל קאדי (כיום תל דן), והחפירות אכן מעידות על כך. פירוש השם בעברית - תל השופט, ולפי הסברה יש בשם זה רמז לדן - דיין, כפי שנאמר עליו בברכת יעקב, בבראשית י"ט פסוק 17: - "דן ידין עמו".

לפי המסופר לעיל תוכלו לענות לכל מי שישאל אתכם מדוע נקרא אזור תל אביב וסביבתה בשם "גוש דן" ומאין נלקח השם "דן" לשירות התחבורה הציבורית בתל אביב. קיבוץ דן הוקם על ידי גרעין של השומר הצעיר יוצאי טרנסילבניה ופולין. ב 4 למאי 1939, במסגרת "חומה ומגדל", כישוב השני במסגרת "מצודת אוסישקין" (כזכור קיבוץ דפנה היה הראשון).

בארכיון הקיבוץ נמצאת עדות למאבק על השם. ועדת השמות של הקרן הקיימת לישראל קבעה את השם "מצודת מנחם אוסישקין ב". גם בעיני מאיר יערי השם "דן" לא מצא חן, בטענה שהוא קצר מדי, והוא הציע את השם "אפיקי דן". לאחר משאל חברים הוחלט להתקש על השם "דן" ללא כל צירופים, ורק במרץ 1940 אושר שם זה.

את אוסישקין הנציחו חברי דן ב-"בית אוסישקין" - מוזיאון לידיעת הטבע והארץ, בעיקר של עמק החולה וסביבתו.

תמונה שווה 1000 מילים

A picture = 1000 words

הוּא מִי דֵּה בֹא | צִיר הַרשֶׁע |

עד שטראמפ לוקח אני רוצה את כל
הסמולנים מסודרים בשורות על הבטן

הלו, זה רדיו?

הצ'ופצ'יק של הקומקום או, כיצד מכנים בעברית

"שלייקס" = "כתפות"

כתפות (ביחיד כתפה) הן רצעות גמישות לאחיזת מכנסיים או חצאית. מקור המילה בתנ"ך בתאור אפוד הכהן: "שתי כתפות חברת יהיה לו אל שני קצותיו וחבר" (שמות כח, ז), ושם כנראה צורת היחיד היא כתף.

"רייטינג" = "מידרוג"

מידרוג הוא אומדן שיעור הצופים בטלוויזיה בתכנית מסוימת על פי מדגם. המדרוג משמש גם בכל תקשורת אחרים

נוסטלגיה זה לא מה שהיה פעם Nostalgia Ain't what it used to be

תמונה עליונה: מבט לכון המקלחת הציבורית. צולם בערך ממקום המוסכים של היום. כביש הגישה עדיין בבניה. הצריף השני משמאל הוא "הצריף של רג'י" שעדיין עומד על תילו ומימינו חדר האוכל דאז.

תמונה תחתונה: מבט מזרחה מחדר האוכל הישן. הדשא מלפנים הוא "דשא הסרט" עם המסך אי שם מימין לתמונה. הצריף משמאל הוא "בית הספר הישן" והצריף הקרוב מצד ימין הוא "חנות יד שניה" שעדיין קיים היום.

תמונה עליונה: מבט לכוון צפון (בערך) על בתי "הקיבוץ המאוחד". נבנו 8 בתים כאלה לצרכי מגורים וכיום נשארו 4 הנמצאים פחות או יותר צפונית לגנים "שקד" ו-"רימון".

תמונה תחתונה: מבט לכוון מערב כאשר מרחוק רואים את מבנה הצאן (כיום שייך למשתלת הערערים). לצרכי איפוס: המבנה מלפנים הוא בית "קיבוץ המאוחד" מספר 6 ולדור "שלא ידע את יוסף".... זהו הבית אשר לימים יעמוד לידו מבנה הסאונה (מצידו הימני). הדשא מלפנים היה מגרש הכדורגל הראשי שבו התחרו הילדים מול ההורים כמעט מדי יום ביומו.

אכן, היה איש ואיננו עוד.....

